

ประชาคมวิจัย

RESEARCH COMMUNITY

ISSN : 1686-008X

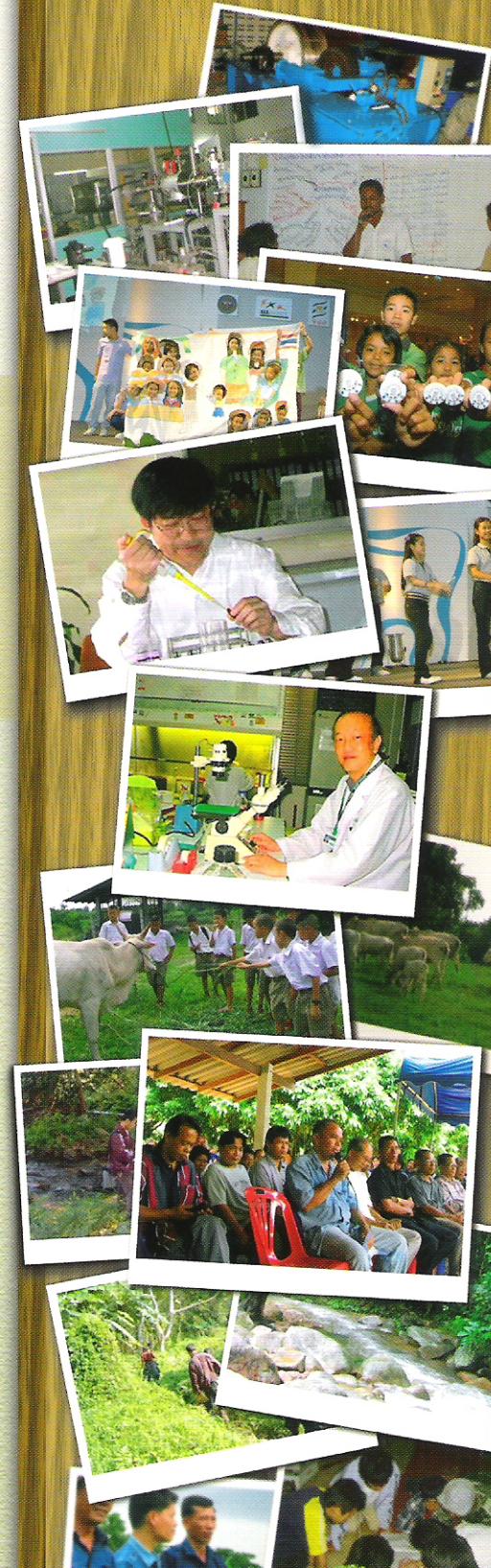
ปีที่ 12 ฉบับที่ 71

มกราคม-กุมภาพันธ์ 2550

19 งานวิจัยเด่น สกอ.
ประจำปี 2549

- พมกนี Mentor
- สันภากาษณ์พิเศษ : ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช
เหลี่ยวหลังแหลห์...
กว่าจะได้งานวิจัยเด่น สกอ.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
THE THAILAND RESEARCH FUND

“กรีดลง เน็ตอัพ”

เป็นสารเติมแต่งในผลิตภัณฑ์ยาง เพิ่มความแข็งแกร่ง
คงความยืดหยุ่น กดแท่นสารราคาแพง

เด้าโลย เป็นอนุภาคขนาดเล็ก ผลจากการเผาถ่านหิน ในการกระบวนการผลิตกระเบ้าไฟฟ้า แหล่งเด้าโลยที่ใหญ่ที่สุด ในประเทศไทย ได้แก่ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง กระบวนการผลิตกระเบ้าไฟฟ้า ทำให้เกิดเด้าโลยประมาณ 3 ล้านตันต่อปี เป็นภาระที่ต้องจัดการหากที่ทิ้งและเป็นมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อม ต่อมาก็เกิดแนวคิดการนำเด้าโลยไปใช้ประโยชน์โดยผสมในปูนซีเมนต์ หรือทำเป็นผลิตภัณฑ์ อุรุนวัฒนา วิธีการดังกล่าวสามารถกำจัดเด้าโลยได้ 1.8 ล้านตันต่อปี อย่างไรก็ได้ ยังคงมีเด้าโลยเหลือใช้อีก ประมาณมากที่ยังไม่มีการจัดการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

งานวิจัย “การออกแบบวัสดุและกระบวนการผลิตสำหรับสารประกอบยางธรรมชาติที่ใช้เด้าโลยเป็นสารเติมแต่ง” โดย น.ส.ศรีนทร์ ทองแสง นักศึกษาโครงการปริญญาเอกภาษาไทยเชิง (คปก.) รุ่นที่ 5 หลักสูตรเทคโนโลยีวัสดุ คณะพลังงานและวัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมี ศ.ดร.วนرجค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีแนวความคิดในการนำเด้าโลยซึ่งเป็นของเหลือทิ้งมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำเด้าโลยจากแหล่งต่างๆ ของประเทศไทยมาใช้เป็นสารเติมแต่งในผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติเพื่อทดแทนสารเติมแต่งชีลิกาที่มีราคาแพง

ส่วนประกอบทางเคมีของเด้าโลยประกอบด้วยชีลิกาประมาณ 40% และในกระบวนการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ยาง

ศรีนทร์ ทองแสง

หลักสูตรเทคโนโลยีวัสดุ คณะพลังงานและวัสดุ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

sirinthon.tho@kmutt.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา : ศ.ดร.วนرجค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ

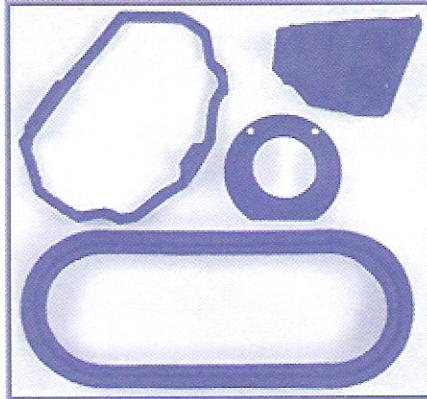
ทั่วไป มักใช้สารชีลิกาเป็นสารเติมแต่งเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับผลิตภัณฑ์ยาง นอกจากนี้ ในขณะนี้ประเทศกำลังพัฒนามีการปรับรูปผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น หากสามารถนำเด้าโลยที่มีส่วนผสมของสารชีลิกามาใช้เป็นสารเติมแต่งในยางธรรมชาติได้ จะเป็นการลดต้นทุนการนำสารชีลิกาเกรดการค้าลงได้

ผลจากการวิจัยพบว่า เด้าโลยสามารถใช้ทดแทนสารชีลิกาได้ในบางส่วนผสมเท่านั้น แต่ใช้ทดแทนโดยตรงเลยไม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านสี กล่าวคือ หากเติมสารชีลิกาลงในผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ สีของผลิตภัณฑ์ยางยังคงเป็นสีเดิม แต่หากเติมเด้าโลยที่มีส่วนประกอบของชีลิกาลงไป สีของผลิตภัณฑ์ยางจะเปลี่ยนไปคล้ายกับสีของเด้าโลยคือมีสีน้ำตาล อย่างไรก็ได้ ผลงานวิจัยนี้ยังมีจุดเด่นสำคัญคือ เด้าโลยสามารถผสมเข้าไปในเนื้อยางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าสารชีลิกา ช่วยลดพลังงานลดขั้นตอนการผสม ตลอดจนใช้เวลาในการผสมกับยางธรรมชาติน้อยกว่าด้วย

น.ส.ศรีนทร์ กล่าวว่า หากเบรียบเทียบด้านคุณสมบัติทางกล ลิ่งที่พับในยางธรรมชาติที่ใช้เด้าโลยแทนสารชีลิกา 30 ส่วนในร้อยส่วนของยาง จะให้คุณสมบัติเทียบเท่าหรือดีกว่าสารชีลิกาเกรดการค้าในด้านคุณสมบัติ ความแข็งแกร่ง ความแข็งแรงทนการรีบกัด ความแข็ง นอกจากนี้คุณสมบัติที่เด่นมากของการใช้เด้าโลย คือ คุณสมบัติความยืดหยุ่น ด้านการระดอนและการยุบตัวดาวร ซึ่งให้ประสิทธิภาพดีกว่าการใช้สารเติมแต่งชีลิกามาก

สำหรับการนำเด้าโลยไปใช้นั้น คณวิจัยได้ทำการปรับปรุงสูตรก่อนนำไปสมกับยางธรรมชาติ โดยใช้สารคู่คุบเพื่อให้ได้คุณสมบัติที่ดีดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะคุณสมบัติความยืดหยุ่น ซึ่งเหมาะสมกับการนำไปใช้ทำเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทยางรองเท้าเครื่อง ผลิตภัณฑ์ยางอิฐ

ประเก็น เป็นต้น น่าจากานี้ จะเห็นได้ว่าโดยปกติการเติมสารชีวิตภายในยางธรรมชาติ อาจทำให้เสียคุณสมบัติส่วนนี้ไป แต่ถ้าลองกลับรากษาคุณสมบัติความยืดหยุ่นของยางธรรมชาติไว้ได้ ดังนั้น จึงเหมาะสมกับการนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติได้ ขณะนี้ได้มีการนำผลงานวิจัยจากโครงการ คปภ. นี้ ต่อยอดเป็นโครงการวิจัยอีก 1 โครงการ ภายใต้การสนับสนุนทุนวิจัยจากฝ่ายอุดสาหกรรมและโครงการวิจัยแห่งชาติยางพารา สกว. ร่วมกับบริษัทเอกชน ที่ผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ โครงการต่อยอดดังกล่าวได้ใช้ยางธรรมชาติผสมกับยางสังเคราะห์และใช้ถ้าโลยเป็นส่วนผสมเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยางໂອริง

ประสบทการศึกษาวิจัยที่มหาวิทยาลัยวอเตอร์ลู ประเทศแคนาดา

สุดาด อริยะจันทร์

หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยทิดล

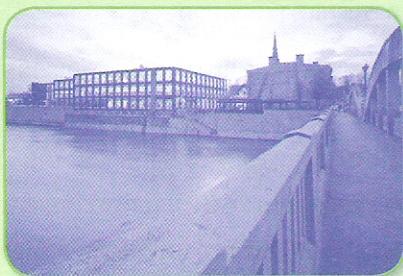
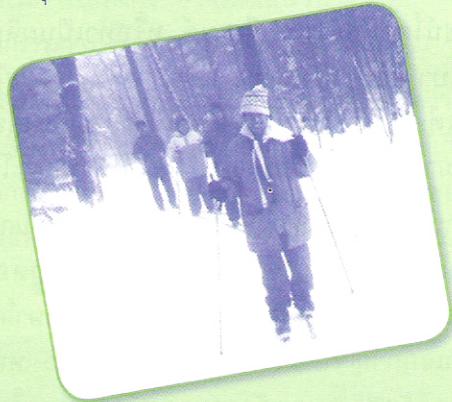
Saadnya@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เชิงต์ลัดดา ศักดาภิพานันธ์

กระผม นายสุดาด อริยะจันทร์ นักศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยทิดล และนักศึกษาในโครงการปริญญาเอกภาษาญี่นาňเบช (คปภ.) วุฒิที่ 4 โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จิตต์ลัดดา ศักดาภิพานันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากมาตตรวจสอบด้านคุณภาพของ คปภ. ที่กำหนดว่าอาจารย์ที่ปรึกษาไทยควรมีอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมในต่างประเทศและนักศึกษา คปภ. ควรเดินทางไปทำวิจัย ในต่างประเทศระยะเวลา 6 - 12 เดือน เพื่อให้มีประสบการณ์ วิจัยในต่างประเทศ รองศาสตราจารย์ ดร.จิตต์ลัดดา จึง ดำเนินการประสานงานติดต่อให้กระผมเดินทางไปศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัย วอเตอร์ลู (Waterloo University) เมืองวอเตอร์ลู รัฐออร์ต้า ริโอ ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2548 ถึง 26

มกราคม พ.ศ. 2549 รวมเป็นระยะเวลา 6 เดือน ภายใต้ การสนับสนุนของ คปภ.

สถานที่ที่กระผมไปดำเนินการวิจัยคือ ภาควิชา วิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และภาควิชาเคมี คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวอเตอร์ลู ภาควิชาดังกล่าวศึกษา วิจัยด้านการสังเคราะห์พอลิเมอร์ การวิเคราะห์โครงสร้าง และทดสอบสมบัติของพอลิเมอร์ รวมถึงการศึกษาวิจัยด้าน อื่นๆ กระผมได้เข้าไปศึกษาวิจัยในห้องปฏิบัติการของ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในต่างประเทศ Assistant Professor Leonardo C. Simon งานวิจัยของกระผมศึกษาการดัดแปลง